

[Westermann.]

kurrencedygtige, fordi de ogsaa med Hensyn til Driftsøkonomien ligger væsentlig daarligere end f. Eks. den norske og tyske Flaade, som er væsentlig yngre, maa oplægges, og dette vil atter medføre en Arbejdsløshed, som vil gaa op i et Antal langt ud over det Antal, der er Tale om at bringe i Arbejde gennem det Forslag, den højtærede Handelsminister her har forelagt.

Naar man har taget det Standpunkt og fastholder det Standpunkt, at Staten ikke maa give Rederierne Subsidier, saa kan dette altsaa ikke lade sig gøre, selv om det i og for sig var den mest økonomiske Maade, at Staten søgte, naar Skibsfarten først havde lagt op, at holde den i Gang ved at give Rederierne en vis Præmie, som f. Eks. i Belgien og Frankrig og andre Steder, hvor der betales Statsunderstøttelse pr. Ton pr. Maaned for hvert Skib, der sejler. At dette i mange Tilfælde vilde være billigere end at betale Arbejdsløshedsunderstøttelse, er givet, men det lader sig ikke gøre for dansk Skibsfart, der maa tage de Vilkaar, som det internationale Marked nu engang dikterer. Man maa være konkurrencedygtig, og man maa saa vidt muligt, hvis man ønsker den Arbejdsløshed, der er i Øjeblikket, afskaffet, i Gang med Nybyggeri i saa høj Grad som muligt. Dette alene er Vejen frem til større Beskæftigelse inden for dette Erhverv, og der er det særlige at pege paa, at faa Lande, jeg var lige ved at sige intet Land, har en saa dygtig Sømandsstand, en saa dygtig Befalingsmandsstand, som der findes i Danmark, og derfor har Danmark paa dette Felt fuldkommen ubegrænsede Muligheder, og der vilde ikke være noget som helst naturligt i, at man i Danmark, som det gamle Søfartsland det er, med den Stab, det kunde sætte om Bord i Skibene, naaede op paa en saadan Tonnage, som f. Eks. Norge har, som baade økonomisk og befolkningsmæssigt staar under Danmark. De har i Øjeblikket en Flaade, der er ca. 4 Gange saa stor som den danske.

Naar mit Parti maa gaa imod saavel Handelsministerens som det kommunistiske Forslag, er det ikke, fordi vi mangler god Vilje over for den danske Sømandsstand, tværtimod. Personlig har jeg fra min Virksomhed — jeg har ogsaa sejlet som Skibsfører i Koffardifart — lært den danske Sømandsstand at kende om Bord i Skibene, og det Ry, som mange mener, at Søfolk har, fordi de dømmes ud fra de faa, der optræder og gør sig bemærket i Land, giver et forkert Billede af den danske Sømandsstand. Han skal ses om Bord i Skibet, hvor han hører

hjemme, hvor han udfører sit Arbejde, og hvor der stilles store Krav til hans Præstationer. Vi ønsker ogsaa at skaffe Søfolkene, til hvem der stilles saa store Krav ogsaa i Retning af Afsavn, de bedst mulige Betingelser under Udøvelsen af deres landsgavnige Gerning, men ogsaa for deres egen Skyld og i Særdeleshed for deres egen Skyld maa vi sige, at de maa tage Vilkaarene paa fuldkommen lige Fod med Søfolkene i andre Lande, idet man ikke maa svække den danske Skibsfarts Konkurrenceevne. Derfor vil vi gerne, saafremt det kan gøres paa bred international Basis, yde villigt Medarbejde til at skaffe Søfolkene saa gode Vilkaar om Bord som overhovedet muligt, men kun som nævnt paa en bred international Basis. Ogsaa nationaløkonomisk vil det være fuldkommen urigtigt, om man gik med til at paalægge Rederierhvervet disse yderligere Præstationer, der vil medføre Arbejdsløshed, Oplægning og derigennem berøve Erhvervet Indtjeningsvejen og den danske Stat den store Hjembringning af fremmed Valuta — i 1937 var det ca. 200 Mill. Kr. fremmed Valuta, den danske Skibsfart bragte hjem. Dette har ikke alene givet Balance i vor fremmede Valuta, men har ogsaa givet nogle Reserver, som der har været stærkt Behov for i de forløbne Aar. Men endelig er Skibsfarten jo et Nøgleerhverv for saa mange andre Erhverv, idet den giver baade Skibsbygning, Skibsmægling og Skibshandel Beskæftigelse. Skal vi virkelig til Bunds i den Sag, vil vi se, at et Land med stor Skibsfart ogsaa har Muligheder paa saa mange andre Omraader, hvor Lande uden Skibsfart maa give Afkald.

Som sagt, baade af nationaløkonomiske Grunde, men i Særdeleshed af Hensyn til Sømandsstanden, som vi gerne vil skaffe de bedst mulige Vilkaar, og af Hensyn til Arbejdsløsheden, som vi bedst muligt vil arbejde med til at afskaffe, mener vi, at dette Forslag ikke bør gennemføres, idet det vil modarbejde disse Formaal. Det, der skal til, er at styrke dansk Skibsfart i Konkurrencen, saa at man kan sætte Nybygninger i Gang, sætte flere Skibe ud at sejle og derigennem skabe øget Beskæftigelse.

Jensen (Gørding): Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard, ved Sygdom er forhindret i at være til Stede ved dette Møde, skal jeg paa hans og mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting. Ogsaa Forslaget til Beslutning af Folketinget angaaende Bemandingsregler for danske Skibe